

پیشگفتار

نامه به فیلیپیان

پایه گذاری کلیسای فیلیپی

در بیرون شهر، در کنار چشمه و یا در کنار گانتربیتس (در دو کیلومتری، مغرب) تشکیل می دادند. در بین آنان، پولس چند نفر را تعمیم داد. یکی، زنی بنام لیدیه فروشنده مخمل بود که با شور و حرارت به آیین مسیحیت گرویده و پولس را در منزل خود مسکن داد. با این همه مشکلاتی بوجود آمد. با پولس بد رفتاری کرده و او را به زندان انداختند بنابراین مجبور شد شهر را ترک کند ولی بدنبال خود جمعیت کوچکی گذاشت که بیشترشان مشرکان و بت پرستان سابق بودند (ر.ک اع ۱۶:۱۱-۴۰:۱-۲:۲).

ارسال نامه

با محبت و صمیمیتی که در این نامه اظهار می شود (ر.ک مثلاً ۱:۳-۸؛ ۴:۱)، می بینیم که پولس علاقه مخصوصی به این کلیسا داشته است و مدام ارتباط و تماس با این کلیسا را حفظ کرده است؛ تنها جمعیتی است که چندین بار هدایای آنان را پذیرفته است. (۴:۱۵؛ ۲-۱۱:۸-۹). زیرا قاعده مرسوم پولس بر این بود که انجیل را «به رایگان» اعلام نماید (۲-۱۱:۷؛ ر.ک ۱-۲:۹؛ ۳-۷:۹؛ ۱-۱:۹-۱۱:۹؛ ۴:۱۲؛ ۹:۱۵؛ ۲-۱۱:۹) اگر با فیلیپیان به طرز دیگری رفتار می کند مسلماً به سبب

شهر فیلیپی که امروز ویرانه ای بیش نیست در دوران کهن شهری آباد بوده است. این شهر در پای سلسله کوههای پائزه در دوازده کیلومتری دریا قرار داشته و بردشتی کاملاً مزروع مشرف بوده است؛ در ضمن کانهای نقره و طلا شهر را ثروتمند می کرده است. هنگامی که فیلیپ دوم، پدر اسکندر این منطقه را به مقدونیه ضمیمه کرد، شهر را بازسازی کرده، در آن استحکاماتی ایجاد نموده و بنام خود نامید (قبلاً به نام کَرِنیدس نامیده می شد که در زبان یونانی به معنی چشمه ها است). آگوستوس امپراتور روم در سال ۳۱ قبل از میلاد برای این شهر امتیازات فراوانی قایل شده و آن را به صورت مهاجرنشین رومیان درآورد و سربازان قدیمی بسیاری در آنجا سکونت اختیار کردند.

پولس در طی دومین مسافرت تبلیغی انجیل در سال ۴۹ یا ۵۰ میلادی به آنجا آمد و در این سفر سیلاس، تیموتاؤس و احتمالاً لوقا به همراه او بودند. زیرا روایتی که از اینجا شروع می شود (اع ۱۶:۱۰) با فعل اول شخص جمع است. در اینجا است که نخستین بار پولس، انجیل را در قاره اروپا اعلام کرد. تعداد یهودیان در این شهر اندک بوده و کنیسه ای برای خود نداشتند، لذا جلسات اجتماع خود را

(۲۱:۱) به سبب کهولت رسول بوده است. با این همه اکثر مفسران عصر حاضر تصور می‌کنند که نامه در شهر افسس نوشته شده، در همان موقعی که دو نامه به قرنتیان را نوشته است.

در اعمال رسولان به جز چند حادثه مخصوص از زندگی رسولان که برای ترسیم جریان پیشرفت انجیل است گزارش نشده، و از اقامت پولس در افسس که بیش از دو سال طول کشیده تقریباً چیزی نمی‌دانیم (اع ۱۹:۸-۱۰). باری پس از نامه‌های قرنتیان، پولس حتی قبل از قیصریه چندین بار زندانی شده (۲-قرن ۱۱:۲۳) و در افسس دچار خطرهای شدیدی گردیده است (۱-قرن ۱۵:۳۲؛ ۲-قرن ۱:۸؛ ر. ک. ۲-قرن ۴:۸-۱۰؛ ۶:۹) و در نامه سخن از چندین بار رفت و برگشت است.

فیلیپیان اپافروودیت را فرستاده‌اند و پولس او را برگردانده است، تیموتاؤس باید دنبال او بیاید و اخباری خواهد آورد. خود پولس آزاد شده و به فیلیپس خواهد رفت. هر چقدر هم که بگویند در آن دوران رفت و آمد بین مقدونیه و روم آسان بوده (از طریق شاهراه آگناتیا) با این همه مبادله‌های مکرر و متعدد را اگر بین فیلیپی و افسس باشد بهتر می‌توان توضیح داد. از سوی دیگر نقشه‌های پولس در مورد تیموتاؤس با آنچه در ۱-قرنتیان ابراز شده تطبیق می‌کند: یعنی تیموتاؤس را از راه مقدونیه به قرنتس فرستاده و همچنین آمدن خود را اعلام کرده است (۱-قرن ۴:۱۷-۱۹؛ ۱۶:۵-۱۰) و این نکته را نوشته‌های اعمال رسولان تأیید می‌نمایند که تصمیم گرفته است همان راه را پیروی کند (اع ۲۰:۱۹)، سپس این سفر را انجام می‌دهد (اع ۲۰:۱-۲)،

رفتار آنان است که خیلی برادرانه بوده است. فیلیپیان، بار اول در طی مسافرت او از مقدونیه به یونان به او کمک کرده بودند. بعداً که اطلاع می‌یابند مجدداً در زندان است و منبع درآمدی ندارد، هدیه‌هایی گرد آورده و اپافروودیت را مأمور می‌کنند برای او ببرد و سپس در خدمت او باقی بماند. ولی اپافروودیت بیمار شده و میل دارد به خانه باز گردد. پولس او را می‌فرستد و نامه را به او می‌سپارد و در نامه از دوستان خود تشکر می‌کند، از احوال خود خبر می‌دهد و نقشه‌های آینده خود را به اطلاع ایشان می‌رساند. با توجه به تشویق‌ها و سفارش‌هایی که برای خط مشی صحیح جمعیت می‌دهد، پولس در هیچ یک از نامه‌هایش، به استثنای نامه به فیلمون، به این اندازه خودمانی و صمیمی نیست.

زندانی شدن پولس

هنگامی که این نامه نوشته شد پولس در زندان است و نمی‌داند چگونه قضاوت خواهد شد. بنابراین نوشته‌ او جزو نامه‌های دوران زندان محسوب می‌شود. بنابر آنچه در اعمال رسولان آمده است، ما به غیر از زندانی شدن او در فیلیپی، زندانی شدن او را در قیصریه می‌دانیم که تا شهر روم ادامه یافته است و در نامه از «نگهبان حکومتی» سخن می‌گوید (۱۳:۱) و از خانه قیصر یاد می‌کند (۲۲:۴) و بنابراین بیشتر تصور می‌شود که نامه در روم نوشته شده است (اع ۲۸:۱۶، ۳۰-۳۱). اگر این فرضیه را بپذیریم می‌توان گفت که جنبه محبت‌آمیز نامه، گذشت (۱۵:۱)، وابستگی در برابر خطر و مرگ

صحت و اصالت نامه

هرگز کسی اصالت نامه به فیلیپیان را جداً انکار نکرده است در صورتی که بعضی از مفسران در وحدت آن تردید داشته و تصور می‌کنند اختلاط دو یا چند نامه کوچک جداگانه بوده است، گرچه همه آنها را پولس به فیلیپیان خطاب کرده است. بعضی از مفسران آنها را نامه تشکر و سپاسگزاری تشخیص داده‌اند (۱:۱-۱:۳؛ ۴:۱-۱۰:۴) و همچنین نامه هشدار در مقابل آنان که هنوز آداب و مقررات یهودی را مراعات می‌کردند (۱:۳-۹:۴). البته گسیختگی بین بندهای ۱:۳ و ۲:۳ ناگهانی و شدید است ولی اگر پولس نامه خود را دیکته می‌کرده و در چندین بار نوشته می‌شده می‌توان این گسیختگی را توضیح داد. کسان دیگری نامه را به نوع دیگر تقسیم کرده و قطعات کوچکتری تصور می‌نمایند ولی هیچ فرضیه، طوری نیست که کاملاً یقین حاصل شود. ضمناً ملاحظه می‌شود که موضوع شادی در سرتاسر این نامه آمده و نشانه‌های دیگری هم وحدت کامل این چهار فصل را نشان می‌دهند و نمی‌توان آن را ترکیب و اختلاطی از تکه‌های مختلف پنداشت.

جریان و تحول افکار

این نامه به صورت رساله‌ای نیست که با طرحی منطقی تنظیم شده باشد بلکه می‌توان جریان افکار را به طوری که عناوین فرعی نشان می‌دهد پیروی نمود. پولس با اینکه دور است خود را نزدیک به دوستانش احساس می‌نماید. در آغاز نامه موضوعی را شروع می‌کند که در سرتاسر نامه

بعداً فکر می‌کند مأموریت او در این نواحی خاتمه یافته است و آرزویی ندارد جز اینکه به روم و سپس به اسپانیا برود (روم ۱۵:۱۹-۲۰، ۲۲-۲۸).

ذکر کلمه کارمندان حکومتی، دلیل بر این نیست که این نامه در روم نوشته شده باشد: در دوران پولس این کلمه را در مورد محل اقامت فرماندار یا خدمتگزارانش و دادگاه و زندانش هم بکار می‌بردند و در مورد شهر افسس هم چنین بوده است. و اما کلمه «اشخاص خاندان قیصر»، لزوماً اقوام و بستگان قیصر نیستند؛ ممکن است بردگان او و آزادشدگان بدست او باشند و این افراد در افسس زیاد بوده‌اند خیلی محتمل است که بسیاری از آنان به مسیحیت گرویده و طبعاً در ارتباط با پولس بوده‌اند.

اگر نشانه‌های دیگری داشتیم که پولس در افسس زندانی شده است، معلوم می‌شد که این نامه مدتی پیش از دو نامه قرنثیان از این شهر ارسال شده است. در وضع حاضر و اطلاعاتی که داریم غیر ممکن است این موضوع را به طوری قطعی حل کنیم و جای تأسف است زیرا با تعیین محل نگارش نامه می‌توان تاریخ تقریبی نگارش آن را تعیین نمود. اگر نامه در افسس نوشته شده باشد مربوط به سالهای ۵۶ یا ۵۷ میلادی خواهد بود. در این موقعیت سخنان پولس را که پیر شده است نمی‌شنویم بلکه وی مردی در حین مبارزه است؛ بدین گونه می‌توان توضیح داد به چه دلیل بستگی این نامه با نامه‌های بزرگ پولس و حتی با دو نامه به تسالونیکیان بیشتر است تا با نامه‌هایی که در دوران زندان نوشته شده‌اند.

محتمل است که می‌خواهد به ایشان هشدار قبلی بدهد زیرا در کلیساهای دیگر عواقب نامطلوب این تمایلات را ملاحظه کرده است. پولس برخورد خود را با مسیح رستاخیز کرده یادآوری می‌کند که او را وادار کرده به هرگونه برتری خواهی، پشت پا بزند و حال آنکه قبلاً فریسی تمام عیار بوده است. بوسیله مسیح گرفتار شده و در پیروی از مسیح و به الهام او مبارزه دشوار ایمان را انجام دهد. از دوستانش می‌خواهد که به همین گونه رفتار کنند. ایشان که شهروندان دنیای جدید هستند، دنیایی که خدا آماده می‌کند و در شکوه به پایان خواهد رساند.

پس از این اظهارات مجدداً پولس موعظه و تشویق به توافق، به صلح و شادی را از سر می‌گیرد. با کلماتی ظریف از دوستان خود به سبب کمکی که کرده اند تشکر می‌نماید و به آنان سفارش می‌کند درباره سرنوشت او دغدغه خاطر نداشته باشند.

بدین گونه نامه به پایان می‌رسد، نامه ای که در بین نوشته های پولس با نامه فیلمون بیشتر لحن و روش یک «نامه» را دارد. سخنان خصوصی و نظریات و نصایح دوستانه در سرتاسر نامه با یادآوری موضوع های مهم نظریات و افکار پولس درهم آمیخته است.

حضور دارد و این موضوع هم برادرانه در مسیح است که منبع شادی می باشد. وی که زندانی است نمی داند چه سرنوشتی خواهد داشت. ولی سرانجام زندانی شدنش هر چه باشد، مطمئن است که موضوع انجیل از این وقایع نیرومندتر بیرون خواهد آمد و هم اکنون نشانه های پیروزی مسیح را می بیند. آرزومند است وظیفه رسالت خود را مجدداً بدست گیرد و از دوستانش دعوت کند مبارزه خود را دلیرانه انجام دهند و در این مبارزه وحدت در فروتنی و خدمت را حفظ کنند. برای تشویق ایشان، رسول متنی را که اهمیت خاص دارد نقل می نماید و عبارت از سرود درباره مسیح، خادم رنج دیده است که خدا به عنوان خداوند دنیا مقرر کرده است. (۲-۶-۱۱). جمعیت مسیحیان در هم رأیی با مسیح پیروزمند بایستی با قدرت و امانت گواهی خود را اظهار نماید. سپس پولس نقشه های مربوط به تیموتاؤس و اپافرودیت را ذکر می کند.

در فصل سوم، ناگهان به خوانندگان خود هشدار می دهد که در مقابل مفسدان طرفدار آداب یهود مراقب باشند و این همان انحرافی است که در نامه به غلاطیان با آن مبارزه شده است. آیا فیلیپیان به این تبلیغات برخورد کرده بودند؟ مسلم نیست زیرا پولس در آغاز نامه چیزی در این باره نمی گوید. بیشتر

نامه به فیلیپیان

عنوان نامه

سپاسگزاری و نیایش

۱:۱ روم

۱ از پولس^a و تیموتاؤس^b، بردگان مسیح عیسی، به همه مقدسان^c در مسیح عیسی که در فیلیپی هستند و به اسقفان و شماسان^d؛ ۲ فیض بر شما و صلح از سوی خدا، پدر ما و از خداوند عیسی مسیح!

۳ هر بار که از شما یاد می‌کنم^e به خدای ۱-تسا:۲؛ روم:۱:۸؛ افس:۱:۱۶ خود سپاس می‌گذارم. ۴ همواره، در هر نیایش خود، برای همه شما با شادی^f نیایش می‌کنم، ۵ به سبب مشارکتی که شما از اولین روز^g تاکنون در انجیل^h داشته اید، ۶ بر این اعتقاد دارم: آنکه چنین عمل نیکی را در شما شروع کرده استⁱ، ۱-قرن:۸؛ ۲-تسا:۵:۳۴؛ روم:۲۹-۲۸؛ غلا:۹؛ ۱-یو:۳؛ یو:۳۴؛ روم:۲۰؛ ۱-قرن:۸؛ ۱-تسا:۵:۳۴

a- در اینجا نظیر ۱-تسا:۱ و ۲-تسا:۱ پولس ضرورتی نمی‌بیند که عنوان رسالت خود را ذکر کند و مسلماً بدین سبب که کسی مقام رسالت او را انکار نمی‌نماید، فقط خود را برده و خدمتگزار مسیح می‌نامد. همین کلمه در ۷:۲ نیز خواهد آمد که در مورد مسیح بکار برده خواهد شد.

b- تیموتاؤس همواره مورد اعتماد پولس بوده و بدون شک در بنیان‌گذاری کلیسای فیلیپی شرکت داشته است (اع ۱:۱۶، ۱:۱۲؛ ر.ک ۱۷:۱۴-۱۵؛ ۱۸:۵). پولس در طی سومین مسافرت خود، قبل از اینکه از آسیا به مقدونیه برود، تیموتاؤس و ارسطوس را می‌فرستد (اع ۱۹:۲۱-۲۲ و آیا همان اعزام است که در فی ۲:۱۹ ذکر گردیده است؟). حتی اگر تیموتاؤس در نگارش این نامه شرکت نداشته، با این همه در کنار پولس بوده است.

c- ر.ک روم ۱:۷ m.

d- ترجمه تحت‌اللفظی: ناظران و خدمتگزاران. اولین باری است که این دو عنوان در نوشته‌های عهد جدید (و فقط در نامه‌ها) بکار برده شده است در صورتی که در دنیای یونانی و در بین یهودیان معمول بوده است. ممکن است کسانی که به این عنوان نامیده شده‌اند هدایایی را که برای پولس فرستاده شده بود دریافت کرده و نظارت می‌کردند (ر.ک ۱-تیمو ۳:۳ Z).

e- سپاسگزاری برای نیکی‌های گذشته با حرارت ابراز می‌شود و طبعاً برای ایشان نیایشی پرشور می‌کند (ر.ک ۶:۴؛ روم ۹:۱-۱۰).

f- شادی موضوعی است که مرتباً در این نامه تکرار می‌شود و حال آنکه پولس در زندان است و محکومیت به مرگ او را تهدید می‌کند و دغدغه خاطر او به خاطر کلیسا است با این همه شادی او در مسیح است (۱:۱، ۱۸:۱، ۲:۲، ۲:۱۷-۱۸، ۲۸-۲۹؛ ۳:۱، ۴:۱، ۴:۴، ۱۰:۴) ترجمه تحت‌اللفظی او یک روح و یک جان.

g- یعنی لحظه‌ای که مسیحی شده‌اند.

h- ترجمه تحت‌اللفظی: هم‌رأیی شما در انجیل. فیلیپیان در عمل خدا که انجیل است شرکت کرده‌اند (ر.ک روم ۱:۱ d) مأموریتی که به پولس و همکارانش واگذار شده (۲:۲۲؛ ۳:۴) زیرا با ایمان زنده خود آن را پذیرفته و در راه مسیح مبارزه کرده و رنج کشیده‌اند (۱:۲۷-۳۰) به رفع نیازمندیهای رسول پرداخته‌اند (۴:۱۶-۱۸). در سطرهای بعدی کلمه هم‌رأیی که گاهی مشارکت ترجمه شده است (ر.ک اع ۲:۴۲ Z) به مفهوم شرکت و اتحاد و با رنجهای مسیح خواهد آمد (۱۰:۳) و همچنین هر نوع مبادله و ارتباطی که بین پولس و کلیسای فیلیپی وجود دارد (۱:۲؛ ۱۴:۴).

i- ترجمه دیگر: کسی که در شما یک عمل عالی را آغاز کرده است. یعنی کار اعلام انجیل که به رسولان محول شده است (بند ۵) کار نیکی است زیرا عمل خدا است (ر.ک ۲-قرن:۸؛ ۶). خدا و مسیح در زندگی کلیسا و زندگی فرد ایماندار عمل می‌کنند (۱:۱، ۲:۲۸، ۱۰:۳؛ ۱۳:۳؛ ۱۰:۳؛ ۱۳:۴؛ ۱۹) و این اعتقاد مسلماً کاملاً مفهوم نیایش را روشن می‌کند ۱-قرن:۱۱-۳ (ر.ک ۱۳:۳، ۳۰).

که بوسیله عیسی مسیح برای شکوه و افس:۱:۶،
۱۴،۱۲ ستایش خدا^۹ [برای ما می آید].

زندانی شدن پولس و پیشرفت انجیل

اما ای برادران، می خواهم شما بدانید^{۱۲} که آنچه بر من می رسد^r بیشتر به پیشرفت^s انجیل منتهی شده است،^{۱۳} به طوری که در تمام دیوانخانه^t و همه دیگران آشکار شده است که به خاطر مسیح در زنجیرها هستم.^{۱۴} و بیشتر برادران، در خداوند بوسیله زنجیرهای من اعتماد بهم رسانیده، جرأت افزون تری دارند که بدون ترس سخن^u را^{۱۵} افس:۲:۲-۳،
۱-۲:۸ع

[آن را] تا روز مسیح عیسی^j کامل خواهد کرد.^۷ همچنین برای من سزاوار است که درباره شما چنین فکر کنم^k، چون که شما را در دل^l خود دارم، همه شما که در زنجیر بودن من و در دفاع و پشتیبانی از انجیل از فیض من^m سهم دارید،^۸ زیرا خدا گواه من است که در مسیح عیسی شدیداً به همه شما شتیاقⁿ دارم.

و بدین سبب نیایش می کنم که محبت شما بیش از پیش در شناخت و روشن بینی فراوان گردد،^{۱۰} تا چیزهای برتر^o را تشخیص داده، برای روز مسیح، پاک و بی نقص باشید.^{۱۱} سرشار از ثمره عدالت^p افس:۳:۲-۳؛
۱-۲:۵ع
۱-۲:۵ع؛
۱۸:۲ع؛
۱۴:۵ع؛
۱۳:۳ع؛
۲۳:۵ع؛
۴:۱ع؛
افس:۱:۹؛
عبر:۱۱:۱۲ع؛
۱۸:۳ع

j- منظور روز داوری، نظیر روز خداوند در نوشته های عهد عتیق است (ر.ک عا ۱۸:۵) که در آن روز عمل خدا (۶:۱) و عمل مسیح (۳۰:۲) به تمامیت می رسد. چنانکه در نخستین نامه ها نیز ذکر شده است این روز را با شور و حرارت انتظار می کشند و مسیحیان با افزایش محبت خود را برای آن روز آماده می کنند (۱۰-۹:۱). ر.ک ۱۶:۲؛ ۲۰:۳؛ ۵:۴.

k- در این نامه ده بار یک فعل یونانی و مشتقات آن بکار برده شده و در اینجا فکر کردن ترجمه گردیده است (و همین کلمه ۲۳ بار در نامه های پولس آمده است). معنی این کلمه آماده بودن، متمایل شدن است و بدین سبب ممکن است احساسات یا وضعیت های مختلفی را توصیف نماید. بدین دلیل برگرداندن آن به یک کلمه فارسی که همیشه بتوان بکار برد غیرممکن است (۲:۲-۳؛ ۵-۲:۳؛ ۱۹-۱۵:۳؛ ۴:۱۰).

l- برطبق نوشته های کتاب مقدس، قلب آدمی مرکز شخصیت او و جای احساسات و تمایلات و ابتکارها و افکار او است.
m- ترجمه دیگر: از فیضی که به من عطا شده است سهم دارید. این عبارت مخصوصاً (ر.ک روم ۵:۱) رایگان بودن مأموریت رسالت را تأیید می کند ولی در اینجا پولس اصرار دارد (ر.ک ۵:۱) سهمی را که فیلیپیان در فیض دارند یادآوری نماید (ر.ک ۱-۲۷:۳۰).

n- ترجمه تحت اللفظی: احشاء مسیح عیسی. که البته اصطلاحی مختص زبانهای سامی و به مفهوم احساسات درونی است و این عبارت مینا و پایه نکته ای است که در ۷:۱ آمده است: در دل من و آن را تکمیل می کند. این عواطف گرم ماوراء هرگونه احساسات عادی است. محبت پولس (ر.ک محبوبان ۱۲:۲؛ ۱:۴) از محبت عیسی ناشی می شود.

o- تشخیص دادن رفتاری که باید پیروی شود بستگی به رشد و افزایش محبت دارد که هر موقعیتی را به خوبی می بیند (روم ۲:۱۲).

p- کلمه یونانی که در اینجا سرشار ترجمه شده است به مفهوم تمامیت کنونی و اجرای کامل در سرانجام است (ر.ک ۲:۲؛ ۱۸-۱۹). واژه ثمره که به صورت مفرد آمده، مجموعه ثمره ها است بدون اینکه یکایک آنها ذکر گردد (ر.ک غلا ۵:۲۲؛ افس ۵:۹)، و کلمه عدالت به مفهومی است که یهودیان درک می کنند یعنی زندگی برطبق اراده خدا که برای فرد مسیحی از عمل عیسی مسیح منتج می گردد (ر.ک ۳:۶-۱۰).

q- این عبارت مدح و ستایش (که در نسخه های خطی به صورت های مختلف آمده است) علو مقام مطلق خدا را تأکید می نماید که منشأ (۶:۱) و هدف هر عملی است. ر.ک ۱۲:۲؛ ۱-۱۵:۲۸، ۵۷.

r- منظور بازداشت و زندانی شدن است.

s- کلمه یونانی که پیشرفت ترجمه شده است به مفهوم واقعی کلمه، به جلو رفتن است (ر.ک ۱:۲۵).

t- در صورتی که پولس این نامه را در افسس نوشته باشد، منظور کارمندان اقامتگاه حکمران است. ر.ک مقدمه.

u- در بعضی از نسخه های خطی کلمه خدا یا خداوند افزوده شده است.

اعلام کنند. ^{۱۵} البته بعضی ها^v به سبب حسادت و نزاع و بعضی هم با حُسن نیت مسیح را اعلام می کنند. ^{۱۶} رفتار اینان به سبب محبت است چون می دانند که من برای دفاع از انجیل اینجا هستم، ^{۱۷} دیگران از جاه طلبی، مسیح را اعلام می نمایند، نه به پاکی و تصور می کنند موجب فشارهایی به زنجیرهای من می شوند. ^{۱۸} پس چه! جز اینکه به هر صورت، چه بهانه و چه حقیقت باشد، مسیح اعلام می شود، و من از آن شادم و بلکه شاد خواهم بود. ^{۱۹} زیرا می دانم که به وسیله نیایش شما و یاری روح عیسی مسیح، به نجات من منتهی^w خواهد شد. ^{۲۰} برطبق انتظار شدید و امیدواری خود، در هیچ شرمنده نخواهم بود بلکه با اطمینان کامل^x، همیشه و اکنون،

چه بوسیله زندگی و چه بوسیله مرگ^y، مسیح در جسم من متعالی خواهد بود. ^{۲۱} زیرا برای من زندگی کردن مسیح است و مُردن بهره ای است. ^{۲۲} اما اگر زندگی کردن در جسم^z، عمل مرا ثمربخش می کند، پس نمی دانم چه چیز را انتخاب کنم؛ ^{۲۳} زیرا میان این دو در فشار هستم: میل دارم برگردم تا با مسیح باشم^a که خیلی بهتر است؛ ^{۲۴} اما ماندن در جسم^b، به خاطر شما لازم تر است. ^{۲۵} و بر این اعتقاد، می دانم که خواهم ماند و نزد همه شما^c برای پیشرفت و شادی ایمان شما بسر ^{۲-تسا:۱:۳} خواهم برد، ^{۲۶} تا به سبب حضور مجدد در بین شما، افتخار شما به من در مسیح عیسی افزون گردد^d.

v- بندهای ۱۵-۱۸ به صورت جمله معترضه ای است. کسانی از اطرافیان پولس از زندانی شدن او استفاده کرده درصددند مقام و اختیارات رسالت او را از بین برده و برای خود اهمیتی کسب نمایند ولی چون در این مورد برعکس آنچه در قرنتس و غلاطیه روی داده بود، حقیقت انجیل در مخاطره نیست، پولس موضوع را جدی نمی گیرد و بالعکس شادمان است زیرا با وجود همه این مسائل، انجیل اعلام شده است. ضمناً در اینجا موضوع مسیحیانی درکار نیست که طرفدار حفظ آداب و مقررات یهودیگری بودند ۳:۳-۲، ۱۸-۱۹.

w- ترجمه یونانی ایوب ۱۳:۱۶. این نقل ما را به وضعیت زندانی متوجه می کند و شاید روابط دشوار بین ایوب و دوستانش را به یاد می آورد. منظور از کلمه نجات ممکن است خروج از زندان (زنده) باشد و هم بازخرید و نجات نهایی (ر. ک ۱:۲۸:۳:۲۰).

x- این عبارت را می توان چنین درک و تفسیر کرد: به طوری که همه دیده و بدانند.

y- پولس که مطمئن نیست زنده یا مرده از زندان خارج خواهد شد غور و تعمق درباره زندگی در مسیح می نماید. به عقیده او زندگی و مرگ جسمانی همواره با راز مسیح ارتباط دارد. جسم تقدیس شده فرد مسیحی (۱-تسا ۴:۴-۲:۵:۲۳) به مسیح تعلق دارد (۱-قرن ۶:۱۲-۲۰) و بنابراین مسیحیان در مصائب و رنجها و مرگ و همچنین رستخیز او شریک هستند.

z- ترجمه دیگر: در این دنیا.

a- پولس میل مفراطی احساس می کند (کلمه یونانی که در اینجا بکار برده شده به معنی طمع و آرزوی شدید است و بخوبی مترجم احساسات پولس است) که بلافاصله پس از مرگ (با او باشد: ۱-تسا ۴:۱۷:۵:۱۰:۲-تسا ۱:۲:۱:۸) به مسیح بپیوندد ولی توضیح نمی دهد که این اتحاد به چه صورتی است. همین میل مفراط در ۲-قرن ۵:۵-۶:۹ اظهار شده است. با این همه درجای دیگری از رستخیز نهایی مردگان سخن می گوید (۱-تسا ۴:۱۳-۱۸) که پس از داوری جهانی خواهد بود ۱-قرن ۱۵:۱۲-۲۳:۱۰.

b- ر. ک بند ۲۲ Z.

c- پولس که مخصوصاً در فکر انجام فوری مأموریت است به سرنوشتی که خیلی بهتر است و محکومیت به مرگ است نمی اندیشد (در ۲:۱۷ مجدداً در این باره سخن خواهد گفت)، نمی خواهد کسانی را که به او نیاز دارند به حال خود رها کند. اگر فرضیه زندانی شدن اولی را در افسس بپذیریم این انتظار او مستجاب شده است (اع ۱:۲۰-۶).

d- دلیل مهم شکوهندی فیلیپیان همراهی با مسیح است که بوسیله مراجعت پولس به فیلیپی (به فیض من: ترجمه تحت اللفظی: در من) تشدید خواهد شد. در جاهایی (۲:۱۶:۱ ر. ک ۱-تسا ۲:۱۹) زندگی جمعیت مسیحیان موجب شکوهندی پولس است (ر. ک روم ۴:۲۰ d).

ثبات و پایداری در مبارزه

^{۲۷} فقط [به طرز] شایسته انجیل مسیح^e
 رفتار کنید تا اینکه چه آمده و شما را ببینم
 و چه غایب باشم درباره شما چیزهایی
 بشنوم که با یک روح پایداری می کنید و
 به خاطر ایمان^f انجیل، [یک دل] و یک
 جان به همراه یکدیگر مجاهده می نمایید،
^{۲۸} و بدون اینکه در هیچ مورد بوسیله
 دشمنان وحشت زده شوید، که نشانه تباهی
 ایشان است، و اما برای شما نجات^g از
 سوی خدا است،^{۲۹} زیرا در مورد مسیح
 [این فیض] به شما عطا شده است، نه فقط
 در او ایمان داشته باشید بلکه به خاطر او
 رنج بکشید.^{۳۰} در حالی که همان مبارزه را

می کنید که در من دیده اید^h و اکنون
 می شنوید که در من است.

توافق و فروتنی

^۱ پس اگر تسلایی در مسیح هست،
^۲ اگر دلداری در محبت، اگر همراهی
 روح القدسⁱ، اگر رفت و دلسوزی هست،
^۳ اما از شادی سرشار کرده، یک جور فکر،
 یک جور محبت، یک جور روح، یک جور
 احساس داشته باشید،^۳ هیچ چیزی با
 خودخواهی یا با عجب [بیهوده] نکنید، بلکه
 با فروتنی، دیگران را برتر از خود بشمارید.
^۴ هر کس ملاحظه امور خود را نجوید، بلکه
 نیز هر یک [از شما] از آن دیگران را^k

۱-۳:۸؛
 ۳:۱۲؛
 ۴:۲؛
 ۵:۱۵؛
 ۱-۱۰:۱۶-۱۱؛
 ۲-۱۱:۱۳؛
 ۱۷:۱؛
 ۲۶:۵؛
 ۲۱:۲؛
 ۱۵:۱۳؛
 ۱-۶:۲؛

۱-۳:۸؛
 ۱:۵؛
 ۴-۳:۴

۲-۱۱:۵

۱۰:۱۲-۱۰:۵؛
 ۴:۱؛
 ۷-۶:۱

e- ترجمه تحت اللفظی: به روش شهروندان در بین مردم زندگی کنید. فرد مسیحی شهروند ملکوت آسمانها است (افس ۱۹:۲)، ملکوتی که خداوند آن، عیسی مسیح نجات بخش است (فی ۲۰:۳) و اساسنامه آن انجیل می باشد. فرد مسیحی اگر توجه نماید بوسیله فیض می تواند به وضعیتی شایسته یعنی برطبق این انجیل زندگی نماید (۱-تسا ۱۲:۲؛ ۲-تسا ۱:۱۱؛ افس ۱:۴؛ کول ۱:۱۰).

f- در این عبارت دو ابهام وجود دارد: می توان گفت: بوسیله ایمان یا به خاطر ایمان. از سوی دیگر منظور از انجیل یا موعظه ای است که موجب ایمان می شود و یا پیامی است که بوسیله ایمان پذیرفته شده است (به همین گونه در کول ۲۳:۱ که اصطلاح امیدواری انجیل آمده است)، به طوری که ایمان عطیه ای است (۲۹:۱) و در عین حال یک اصل پایداری و مبارزه می باشد.

g- پایداری تزلزل ناپذیر گروه کوچک ایمانداران را در برابر دشمنان خود باید نشانه داوری و پیروزی خدا در پایان روزگار شمرد (ر.ک ۲-تسا ۱:۴-۱۰). در اینجا مجدداً عمل خدا، نظیر ۱۱-۶:۱ نشان داده شده و تأیید گردیده است.

h- پولس در جریان نخستین سفر خود به فیلیپی تعقیب شده و به زندان افتاده بود (اع ۱۶:۱۹-۲۰؛ ۴۰-۱-تسا ۲:۲). بعداً مشکلات و تعقیب مسیحیان مرتباً ادامه داشته (ر.ک ۲-قرن ۱۱:۲۴-۱۲:۱۰) و فیلیپیان که این وضعیت را به خاطر مسیح تحمل می کنند در مبارزه او شریک هستند (۷، ۲۷؛ ر.ک کول ۱:۲۹؛ ۱:۲؛ ۲:۱۴).

i- با مقایسه با ۲-قرن ۱۳:۱۳، در آغاز این بند ملاحظه می شود که اشاره به پسر و پدر (که اکثراً به او محبت نسبت داده می شود) و اشاره به روح القدس است.

j- پولس به تجربه می داند، چقدر به آسانی منازعه ها و ضدیت ها در میان جمعیت های مسیحیان ایجاد می شود و نشانه های شروع این اختلافات را در جمعیت فیلیپیان مشاهده کرده است (۱:۲۷؛ ۲:۱۴؛ ۲:۴)، لذا مخاطبان خود را به اتحاد و توافق با یکدیگر تشویق می کند. این نوع موعظه ها و تشویق ها در نامه های پولس فراوان است (ر.ک روم ۱۶:۱۲؛ ۱۵:۵؛ ۲-قرن ۱۳:۱۱) و شادی مطمئنی که در سرتاسر نامه حکمفرما است مخالف با این موعظه ها نیست. وحدت بین افراد هنگامی تحقق خواهد یافت که زندگی با فروتنی، از خود گذشتگی و خدمتی باشد که مسیح سرمشق و نمونه آن را داده است.

k- ترجمه تحت اللفظی: آنچه از آن خود و آنچه از آن دیگران. ترجمه دیگر: کسی فقط به خود ننگرد بلکه به دیگران. بنابراین منظور فقط منافع اشخاص نیست بلکه عطیه هایی که دریافت کرده و خدماتی که انجام داده است: این عبارت را می توان: اموال خود و اموال دیگران نیز ترجمه کرد؟ ر.ک ۱-قرن ۱۰:۲۴-۳۳؛ ۱۳:۵.

مت ۲۸:۲۰	صورت برده گرفت،	[بجوید]. ^۵ در [بین] خودتان همان	
روم ۳:۸	و به مانند انسان ها ^۹ شد.	اندیشه ای ^۱ را داشته باشید که در مسیح	
عبر ۱۷:۲	و ظاهر او همچون یک انسان گردید ^۲ ،	عیسی نیز ^m بود:	
۱- تیمو ۵:۲	خود را پایین آورد ^۳ ،	او که، به صورت خدا بود ⁿ ،	کول ۱:۱۵؛ یو ۱:۱-۲:۱۷؛ عبر ۳:۱؛ ۱- یو ۱:۱-۲
عبر ۲:۹؛ ۵:۵	و تا به مرگ فرمانبردار شد،	برابر بودن با خدا را به چنگ	
مت ۳۹:۲۶	مرگ بر روی صلیب!	نگرفت ^o ،	
یو ۳۴:۴؛ ۳۸:۶	بدین سبب نیز خدا او را بسی بالا برده ^t	بلکه خود را تهی کرده ^v ،	
روم ۵:۵؛ ۱۹			
اع ۲۳:۴			
۲- قرن ۱:۱۷-۱۸			
۲:۲			

l- ترجمه تحت اللفظی: این ترتیبات را داشته باشید (ر. ک ۷:۱)، (و در نتیجه در بین خودتان). حرف اشاره این آنچه را که بعداً می آید به موعظه و تشویق قبلی مربوط می کند.

m- ترجمه دیگر: چنانکه در عیسی مسیح رفتار می کنند. در اینجا می توان به جای فعل ماضی مطلق (بود) فعل مضارع (هست) گذاشت، زیرا ترتیباتی را که پولس به آنها اشاره می کند همواره حاضر و مؤثر هستند. بندهای ۶-۱۱ به اندازه ای از نظر شیوه نگارش و محتوی با آنچه قبلاً آمده تفاوت دارند که به آسانی می توان تصور کرد یک سرود بسیار کهن مسیحی است که شاید پولس با اندکی دستکاری نقل می نماید. حتی کسانی این قسمت را به صورت مصراع ها و بیت ها تصور و پیشنهاد کرده اند ولی هیچ یک از این پیشنهادها مسلم نیست. بایستی لاقفل به تفاوت بین دو حرکت توجه نمود که: خود را پایین آوردن مسیح به اراده خود او است (بندهای ۶-۸) و بالا برده شدن او بوسیله خدا است (بندهای ۹-۱۱).

n- ترجمه دیگر: او که در وضعیت خدا است. کلمه یونانی که در اینجا و در بند ۷ آمده و شکل یا صورت ترجمه می شود فقط به مفهوم صورت ظاهری نیست بلکه تجلی عمق وجود می باشد. یا اینکه ممکن است اشاره به پید ۱:۲۷؛ ۵:۱ صورت خدا باشد، یعنی وجود خود خدا در مسیح است. هرگاه به جای کلمه صورت، وضعیت ترجمه شود، در بند ۷ نیز به همین ترتیب ترجمه می شود.

o- ترجمه تحت اللفظی: برابر بودن با خدا را غنیمتی نشمرد. این جمله را به دو نوع مختلف تفسیر می کنند. به نظر بعضی از مفسران مقام و موقعیت الوهیت، وضعیت مسیح قبل از تن گیری او است و تن گیری نخستین شکل پایین آمدن مسیح می باشد. در این صورت برابری با خدا، چیزی است که باید نگهداشت و نه اینکه آن را بدست آورد. در صورتی که کلمه یونانی که در اینجا آورده شده از نظر لغوی به معنی: طعمه، صید، غنیمت... و چیزی است که باید بدست آورد. در این صورت، پرتو وجود خدا، (صورت خدا) در رفتار مسیح بر روی زمین به جای خودخواهی و نافرمانی، فروتنی و اطاعت را برگزید. مقایسه این دو مورد متفاوت بین آدم و مسیح که در اینجا آغاز شده در وضعیت های مشروح تری بوسیله پولس از سر گرفته خواهد شد (روم ۵:۱۴؛ ۱- قرن ۱:۱۵؛ ۴۵-۴۷).

p- خود را تهی کردن (ر. ک ۱- قرن ۱:۱۵؛ ۹:۲-۳:۹). تهی شدن یا نابود شدن بدین معنی نیست که عیسی دیگر خدا نبوده یا به صورت خدا نیست، بلکه در همین پایین آوردن خود، وجود الوهیت و محبت خدا ظاهر می شود. پایین آمدن مسیح در پنج فعل که بعداً ذکر شده توصیف می گردد: مسیح وضعیت (تحت اللفظی: شکل، بند ۶) خدمتگزار می گیرد (یا بهتر بگوییم وضعیت برده می گیرد). در این مورد مسلماً منظور پولس خدمتگزار رنجبری است که در اش ۱۳:۵۲-۱۳:۵۳ توصیف شده است. بعضی از مفسران کلمه تهی شدن را ترجمه ای از متن عبری اش ۱۲:۵۳ ب دانسته اند (که ترجمه تحت اللفظی آن چنین است: روحش را در مرگ تهی کرده است) و از ترجمه یونانی که در هفتادتنان آمده به متن اصلی نزدیک تر و تحت اللفظی تر است.

q- ترجمه تحت اللفظی: به شباهت (یا همانندی) آدمیان شد (در بیشتر نسخه های خطی کلمه آدمیان به همین صورت (جمع) آمده است)، یعنی مسیح به صورت تمامی بشریت درآمده است.

r- مجدداً شباهت و همانندی ظاهری مسیح تکرار شده تا موضوع پایین آمدن که در بند ۸ می آید، آماده شود.

s- اگر تن گیری نخستین جنبه تهی شدن است، خود را پایین آوردن دومین جنبه آن است. مسیح به مانند خدمتگزاری که در فصل ۵۳ اشعیا ذکر شده، اطاعت از اراده پدرش را برای پایین آمدن انتخاب کرده است (روم ۵:۱۹؛ ۶:۱۶-۱۸) و حتی اطاعت را تا به مرگ ادامه می دهد (ر. ک خروج ۸:۵۳، ۱۲)، آن هم به مرگی بر روی صلیب که مختص جنایتکاران است (عبر ۲:۱۲). و این امر افتضاح و رسوایی صلیب است که یکی از نکته های اساسی موعظه های پولس بشمار می رود (۱- قرن ۱:۱۸-۲۵؛ ۲-۱:۲؛ ۲:۱۴-۱۴:۶).

t- کلمه یونانی که بسی بالا برده ترجمه شده است. تنها موردی است که در نوشته های عهد جدید بکار می رود (ر. ک ترجمه

همه وقت اطاعت کرده اید ^a ، نه فقط در حضور من، بلکه خیلی بیشتر اکنون که غایب هستم، [برای] نجات خودتان با ترس و لرز ^b کار کنید؛ ^c زیرا خداست که به حسب خشنودی [خود] ^c ، عمل کردن و خواستن را در شما به عمل می آورد.	و نامی به او بخشیده ^u که برتر از هر نامی است، تا ^{۱۰} به نام عیسی، هر زانویی در آسمان و بر زمین و در زیر زمین ^v خم شود ^w ، و هر زبانی ^x اقرار کند که عیسی مسیح خداوند است ^y ، برای شکوه خدای پدر ^z .	یو: ۱۲:۳۲؛ آ: ۲:۲۴؛ ۳:۳۳-۳۴؛ لو: ۲۴:۴۶
^{۱۳} زیرا خداست که به حسب خشنودی [خود] ^c ، عمل کردن و خواستن را در شما به عمل می آورد.		افس: ۱:۲۰-۲۳؛ عبر: ۳-۴
^{۱۴} [پس] همه چیز را بی شکوه و بدون مجادله انجام دهید ^d . تا ^{۱۵} بی کم و کاست		روم: ۴؛ روم: ۱۱:۳۶؛ ۱-قرن: ۱۵:۲۴-۲۸
و ساده دل، فرزندان بدون نقص ^e خدا باشید، در میان یک نسل کج رفتار و تباه، که در آن میان همچون مشعل هایی در جهان		

وظیفه مسیحیان

^{۱۲} پس، ای محبوبان من، چنانکه در

- یونانی مز ۹:۹۶؛ در اش ۱۳:۵۲ کلمه بالا برده). به نظر پولس این بالا بردن که عمل والای پدر است در ردیف برخاستن از میان مردگان و تجلی مسیح می باشد (۱-تسا ۱:۱۰؛ روم ۱:۴؛ i). ر.ک اش ۱۰:۵۳-۱۲.
- u- نه تنها نام، بلکه مقامی حقیقی داده است (ر.ک افس ۲۱:۱؛ عبر ۴:۱). منظور پولس در اینجا نام و عنوان خداوند است (ر.ک بند ۱۱؛ اع ۲۱:۲، ۳۶) که چون به عقیده یهودیان نبیستی نام خدا بر زبان جاری شود در ترجمه یونانی عهد عتیق به جای نام خدا کلمه خداوند گذاشته شده است (خروج ۱۵:۳ b). بدین گونه مقام و مرتبت خداوندی در عیسی که به این اندازه تحقیر شده است ظاهر می گردد.
- v- سه قسمتی که ذکر شده مجموعه جهان آفرینش است (ر.ک مکا ۳:۵، ۱۳). ذکر زیر زمین مربوط به ساکنان جایگاه مردگان است و منظور ارواح شریر و دیوها نیست.
- w- اش ۲۳:۴۵. خدمتگذار از تمامی جهان بالاتر برده شده است (۲۱:۳؛ ر.ک افس ۱:۲۰-۲۱؛ کول ۱:۱۸-۲۰) تا اعمال پرستش و ستایشی که فقط نسبت به خدا انجام می شود (ر.ک روم ۱۱:۱۴؛ افس ۱۴:۳) از این به بعد به خداوند عیسی نیز خطاب گردد که خدا در او ظاهر شده و عمل می کند (ر.ک افس ۱:۲۰-۲۱).
- x- در بعضی نسخه های خطی: و هر زبانی اقرار خواهد کرد.
- y- ترجمه دیگر: که خداوند عیسی مسیح است. این عبارت بیان اساسی ایمان مسیحیت است (اع ۲:۳۶؛ روم ۱۰:۹؛ ۱-قرن ۳:۱۲؛ ر.ک مکا ۱۶:۱۹).
- z- خدای پدر که عیسی را بالا برده است هر شکوهی را دریافت می کند، وقتی نامی را که عطا کرده است بپرستند و اقرار کنند. بنابراین تجلیل پسر به او منتهی می شود (بندهای ۹-۱۱) و همچنین پایین آمدن او (بندهای ۶-۸) ر.ک ۱۱:۱ q.
- a- منظور اطاعت از خدا است که مسیح نمونه و سرمشق این اطاعت را داده است (بند ۸) وانگهی مفهوم این کلمه نزدیک به ایمان است (روم ۵:۱ k). پولس حق دارد دیگران را بدین گونه ملزم نماید زیرا خودش با اجرای مأموریت در اطاعت زندگی می نماید (ر.ک ۳:۱۷؛ ۴:۹).
- b- ترس و لرز، دو کلمه ای که در کتاب مقدس و در آیین یهود مشهور است (چنانکه در زبان فارسی هم این دو کلمه را با هم می آورند) و نشانه ضعف و ناتوانی است که آدمی در مقابل خدای زنده و مقدس احساس می نماید، خدایی که لزوم اطاعت دستورات خود را بوسیله اطاعت مسیح نشان می دهد (بند ۸).
- c- بعضی از مفسران این کلمات را: که به اندازه اراده شما درک و ترجمه می کنند. در این عبارات تسلسل و به هم پیوستگی عجیب و غیرعادی است زیرا می گوید: عمل کنید چون که خدا در شما عمل می کند. اراده و فعالیت مسیحیان قسمتی از عمل خدا است (۱:۶؛ ر.ک ۱-قرن ۵:۵۸) که بوسیله مشیت نجاتش در مسیح، هدایت می شود.
- d- احتمالاً اشاره به بی ایمانی عبرانیان در صحرائ سینا است (ر.ک ۱-قرن ۱۰:۱۰).
- e- یادآوری این سه صفت که از اختصاصات زندگی فرد مسیحی در دنیا است (بی کم و کاست بودن، سادگی یا ساده دلی، بی نقص بودن) طنین پایان روزگار را دارد (۱:۱۰؛ ۲:۱۶؛ ر.ک ۱-تسا ۳:۱۳؛ ۵:۲۳). در عبارات بعدی از ترجمه یونانی

امور عیسی مسیح^{۱۶}. اما آزمون او را می
دانید [گذرانیده]: مانند فرزندی نسبت به
پدر، با من برای انجیل بندگی کرده است.
پس در واقع امیدوارم بی درنگ او را
بفرستم همین که دربارهٔ امورم ببینم چه می
شود. اما در خداوند معتقدم که خودم ۲۵:۱
نیز به زودی خواهم آمد.
با این همه لازم دیده‌ام اپفروتس^k،
برادر و همکار و همقطار مبارزه خود را که
شما برای برآوردن نیازمندی من
فرستاده‌اید، به نزد شما بفرستم: چونکه
چنان به همه اشتیاق داشته و مضطرب بود
از اینکه اطلاع یافته‌اید بیمار شده است.
و در حقیقت بیمار و خیلی نزدیک به
مرگ بود؛ اما خدا بر او رحم آورد، نه فقط
بر او، بلکه بر من هم، تا غمی بر روی غم
نداشته باشم. پس با شتاب او را

می‌درخشید. ^{۱۶}سخن زندگی را محکم
نگاهدارید، تا موجب افتخار من^f در روز
مسیح باشد که نه بیهوده دویده‌ام و نه
بیهوده زحمت کشیده‌ام^g، ولی حتی اگر
[خونم] بر روی قربانی و خدمت ایمان
شما^h ریخته شود، شادمانم و با همهٔ شما
شادی می‌کنم؛ ^{۱۸}و همچنین شما هم
شادمان باشید و با من شادی کنید.

مأموریت تیموتاؤس و اپفروتس

^{۱۹}اما در خداوند عیسی امیدوارم
۱:۱ به زودی تیموتاؤس را به نزد شما بفرستم،
تا من هم با اطلاع از شما تسلی یابم.^۱
^{۲۰}زیرا کس دیگری را ندارم که همین
احساسات [من] را داشته باشد که
به راستی دربارهٔ شما اندیشد؛ ^{۲۱}چونکه
۴:۲ همه در پی امور خود هستند، و نه در [پی]

تث ۵:۳۲ الهام گرفته شده است (ر.ک مت ۳۹:۱۲؛ اع ۴۰:۲) و اختلاف بین روشنایی و ظلمات را نشان می‌دهد (پید، ترجمه یونانی ۱:۱۴-۱۶؛ مت ۱۴:۵).

f- گواهی جمعیت موجب افتخار و سربلندی رسول است. در ۱:۲۶ گفته بود که حضور او شکوه جمعیت را افزایش خواهد داد ر.ک ۱-تسا:۲؛ ۱۹.

g- کار دشوار رسالت با کوشش ورزشکاران در میدان ورزشی مقایسه شده است (غلا ۲:۲؛ ۱-قرن ۹:۲۴-۲۶؛ ۲-تیمو ۷:۴؛ اع ۲۰:۲۴). پولس اندیشناک است ولی اضطراب او انگیزهٔ کوشش است زیرا می‌داند مآلاً در برابر دادگاه خدا داوری خواهد شد. تصویر مسابقهٔ ورزشی را مجدداً در مورد زندگی فرد مسیحی خواهد آورد (۱۶-۱۲:۳).

h- منظور از خدمت ایمان فیلیپیان چیست؟ (آیا ایمان ایشان با تمام آثار آن است و یا زندگی پولس است که در خدمت ایشان است و یا این هردو را خدمت ایمان می‌نامد؟). در اینجا پولس خدمت ایمان را به یک قربانی تشبیه می‌کند که برطبق رسوم معمول یهودیان و یونانیان هدیه‌ای به آن می‌افزوند و در اینجا خون رسول، هدیه‌است که ریخته می‌شود و پولس در بیان این نکته به محکومیت مرگ خود می‌اندیشد (ر.ک ۲-تیمو ۴:۶). در اینجا کلمات و اصطلاحات آداب مذهبی مفهوم معنوی و روحانی دارند و پولس با اعلام انجیل یکی از اعمال نیایش را در روح اجرا می‌کند که عهد و پیمان جدید است (ر.ک ۳:۳؛ ۱۸:۴).

i- بندهای ۱۹-۲۴ بیش از آنکه نقشه و طرح بشری باشد، امیدواری در خداوند است تا رابطه و هم‌رایی پولس با دوستان فیلیپی او محکم تر شود و این بار پولس در انتظار نتیجهٔ مساعدی است. شاید منظور اجرای همان طرحی است که در اع ۱۹:۲۱-۲۲ ذکر شده است. ر.ک مقدمه.

j- در اینجا مجدداً پولس نومییدی و انتظار بیهودهٔ خود را ابراز می‌کند (ر.ک ۱:۱۵-۱۷ و در مورد این اصطلاح ر.ک ۴:۲)، گرچه بکار بردن کلمه همه تا اندازه‌ای مبالغه‌آمیز است.

k- این همکار پولس را غیر از اینکه نامش در این نامه ذکر شد نمی‌شناسیم (مگر اینکه نام اپفراست که در کول ۷:۱؛ ۱۲:۴؛ فیل ۲۳ آمده نام همین شخص باشد که به صورت کوتاه تر تلفظ شده است). این شخص از طرف کلیسای فیلیپی مأمور بوده است کمک‌هایی را که برای پولس زندانی جمع شده بود برای او ببرد (پولس حق شناسی خود را در ۱۰:۴-۲۰ اظهار خواهد کرد)

۱-قرن ۱۶:۱۶ کسانى را محترم بشماريد؛^{۳۰} زیرا به خاطر عمل مسیح^۱ به مرگ نزدیک شده بود، و کول ۱:۲۴ [خود] را به خطر انداخته است تا کسرى خدمت شما را به من پُر کند.

عدالت حقیقی و توجه به سوى

مسیح

۱-وانگهی ای برادران من، در خداوند شادی کنید^m. [از طرفی] نوشتن همان چیزها برای من حقیقتاً زحمتی

۱-تسا:۵:۱۶؛
۲-قرن ۱۱:۱۳

نداردⁿ، اما برای شما [باعث] اطمینان است. مواظب سگان باشید^o! مواظب کارگران بد^p باشید! مواظب مختونان دروغی^q باشید! زیرا ما مختون هستیم که خدا را بوسیله روح^r می پرستیم و در مسیح روم ۱:۹؛ ۱:۱۲ عیسی افتخار می کنیم و در جسم اعتماد نداریم^s.
۴ با اینکه من هم در جسم اعتماد دارم. اگر کسی دیگر تصور می کند در جسم اعتماد دارد، من بیشتر [دارم]^t:^۵ [چونکه] در روز هشتم مختون شده ام^u، از زادگان اسرائیل، از قبیله بنیامین^v، عبرانی از [نسل] عبرانی^w، نسبت به قانون [تورات]

سپس بیمار شده و می خواهد به خانه خود برگردد. او فرستاده اعزامی کلیسای فیلیپی است و تنها فرستاده کلیساها است که نامش را می دانیم (۲-قرن ۸:۲۳) ولی ر.ک اع ۴:۲۰.

۱- در بعضی نسخه های خطی: عمل خداوند.

m- چنین به نظر می رسد که این کلمات برای سلام و درود پایان نامه است (ر.ک ۴:۱، ۴:۱۰)، ولی در عبارت بعدی به شرح و بسط دیگری پرداخته شده که محتوی و لحن جداگانه ای دارد و نشان می دهد که پولس مجدداً دیکته کردن نامه را ادامه می دهد و یا اینکه این قسمت نامه قبلاً متن های مستقلی بوده که بعداً به هم آمیخته اند. ر.ک مقدمه.

n- درحقیقت آنچه بعداً ذکر می شود قبلاً در فصلهای ۱ و ۲ گفته نشده است. بنابراین ممکن است پولس اشاره به نامه های دیگری می کند که امروزه مفقود شده و یا اینکه منظور او تعلیمات شفاهی است که قبلاً داده است.

o- یهودیان سگ را حیوان ناپاکی می دانستند و گاهی آن را با خوک مقایسه می کردند (مت ۶:۷؛ ۲-بطر ۲:۲۲). همچنین گاهی مشرکان را به این نام می خواندند (مت ۲۶:۱۵؛ مکا ۱۵:۲۲). در اینجا پولس این سخنان ناسزا را در مورد چه کسانی می گوید؟ آیا عید یهودیان است؟ یا مسیحیانی که هنوز به آداب و رسوم یهود معتقد و وفادار بودند؟ یا اینکه اشاره به نوعی هرزگی و بی بند و باری است؟

p- منظور پولس توطئه کیندگانی بدون هدف هستند (ر.ک ۲-قرن ۱۱:۱۳) و نه کسانی که به اعمال خود بیهوده پای بند باشند.
q- ترجمه تحت اللفظی: برش یا بریدگی. کلمه ای تحقیر کننده است که پولس در مورد مجموعه کسانی می برد که پای بند به ختنه جسمانی هستند (ر.ک غلا ۵:۱۲). رسول در مقابل ختنه جسمانی، ختنه حقیقی را ذکر می کند که ختنه قلبی است (روم ۲:۲۹؛ d: ۱۶:۱۰) و از آن مسیح است (کول ۲:۱۱) و نتایج آن بوسیله ایمان بدست می آید (بندهای بعدی).

r- در بعضی از نسخه های خطی: ما که در روح (یا بوسیله روح القدس) خدا را می پرستیم. ر.ک ۲:۱۷.

s- در اینجا و در بند بعدی منظور از کلمه جسم ضعف بشری است که به صورت پرمدعایی درمی آید (ر.ک روم ۳:۱ g) و با رعایت دستورات شرعی یهود، مخصوصاً ارتباط دارد که پولس قبل از شناختن مسیح به آن افتخار می کرد (ر.ک غلا ۶:۱۳-۱۴؛ ۱-قرن ۳:۱).

t- پولس هرگز گذشته خود را به عنوان یهودی انکار نکرده و در بحث و مشاجرات خود از آن یاد نموده است (غلا ۱:۱۳-۱۴؛ روم ۱:۱۱؛ ۲-قرن ۱۱:۲۲؛ ر.ک اع ۳:۲۲-۵؛ ۴:۲۶-۷) ولی در هیچ مورد به این اندازه عنوان های خود را ذکر نکرده است.

u- برطبق مقررات قانون تورات (لاو ۳:۱۲؛ پید ۱۲:۱۷؛ ر.ک لو ۱:۵۹؛ ۲:۲۱).

v- قبیله بنیامین در بین تمام قبایل دیگر یهود مورد احترام بوده است. این قبیله به پادشاهان سلسله داود وفادار بوده و شهر مقدس اورشلیم و معبد را حفظ می کرده است. شاؤل نخستین پادشاه اسرائیل از این قبیله بوده و پولس نام اصلی خود را از او دارد (شاؤل). (اع ۵:۷).

w- پولس در شهر طرسوس، در یک خانواده فلسطینی متولد شده و در شهر اورشلیم بزرگ شده بود و به زبان آرامی سخن می گفت (اع ۲۱:۳۹-۴۰؛ ۲۲:۳-۲۶؛ ۴).

فریسی^x بودم؛^۶ از نظر تعصب [دینی]،
 کلیسا را تعقیب می کردم؛^۷ برطبق عدالت
 در قانون، بی نقص شده بودم.^۸
 اما^۹ اینها که برایم منافی بود، به سبب
 مسیح^a به نظرم زیان آمد.^{۱۰} ولی بیشتر،
 همه چیز را به خاطر ارزش والای شناخت^b
 مسیح عیسی، خداوند من زیان می دانم.
 به سبب او همه چیز را پلید می دانم [و فدا
 کرده ام] تا مسیح را بدست آورم،^{۱۱} و [خود
 را] در او بیابم، نه با عدالت خودم، آنکه از
 قانون [تورات] ناشی می شود، بلکه با آنکه
 بوسیله ایمان در مسیح^c از خدا می آید،
 عدالتی که بر مبنای ایمان است؛^d ۱۰ برای

شناختن او و قدرت رستخیز او و رفاقت با
 رنجهای او، تا با مرگ او همانند باشم^e،
 ۱۱ تا اگر به هر وسیله بتوانم^f به رستخیز از
 بین مردگان نایل شوم. ۱۲ نه اینکه هم اکنون
 رسیده باشم یا کامل شده باشم^g؛ بلکه ادامه
 می دهم تا کاملاً بگیرم^h زیرا که [من] هم
 بوسیله مسیح [عیسی] گرفتار شده ام. ۱۳ ای
 برادران، نمی پندارم کاملاً گرفته باشم. فقط
 یک چیز دارم: از یک سو آنچه در عقب
 است فراموش کرده و از سوی دیگر به طرف
 جلو بکشم، ۱۴ به سوی هدف ادامه می دهم، ۱۶:۲
 به سوی جایزه ای که خدا مرا در بالا در مسیح
 عیسی می خواند. ۱۵ پس همه ما که کامل

X- پولس جزو طبقه ای از یهودیان فریسی بود که دستورات قانون تورات را دقیقاً رعایت می کردند (اع ۳:۲۲؛ ۶:۲۳؛ ۵:۲۶) و
 برطبق مندرجات انجیلها عیسی بارها با فریسیان مخالفت کرده بود.

Y- این حس وفاداری و تعصب (غلا ۱:۱۳، ۲:۳؛ ۱-قرن ۱۵:۹؛ اع ۳:۸؛ ۲-قرن ۱۳-۱۴) بعداً به خدمت کلیسا درآمد (۲-
 قرن ۱۱:۲).

Z- ر.ک غلا ۱:۴. سیر افکار و نظریاتی که در بندهای بعدی می آید نظیر مت ۱۷:۵-۳۸ است.

a- هنگامی که پولس در جاده دمشق به ناگهان عیسی را ملاقات کرد (اع ۹:۴-۵ و متن های مشابه؛ غلا ۱:۱۵) تمام امتیازات
 خانوادگی، تربیتی و کوشش های مذهبی و اخلاقی او فرو ریخت. از آن پس این امتیازات نه تنها بی اهمیت و بی ارزش بودند
 بلکه زیان داشته موجب تکبر روحی می شدند که به افکار فیض مسیح منجر می گردید. اعتماد در جسم نه فقط بوسیله ایمان
 تقلیل می باید بلکه باید از بین برود.

b- کلمه شناخت به مفهوم عمیق این کلمه است که در کتاب مقدس بکار برده می شود و نه فقط شناسایی و آشنایی ذهنی است
 بلکه رابطه خصوصی و اساسی است که در بندهای ۱۰-۱۱ تصریح خواهد شد.

c- ترجمه تحت اللفظی: ایمان مسیح. ر.ک غلا ۱۶:۲ b.

d- پولس که از گذشته یهودی بودن خود یاد می کند موقعیتی است که دو نوع عدالت را به طرز قابل توجهی تعریف و توصیف
 نماید: یک عدالت از قانون تورات ناشی می شود و عدالت دیگر عطیه الهی است که بوسیله ایمان به مسیح حاصل می شود. این
 نظریه مشروحاً در نامه های رومیان و غلاطیان بحث و بررسی خواهد شد.

e- ترجمه دیگر: تا در مرگ او همانند او شوم (ر.ک ۶:۲ O). بندهای ۱۰-۱۱ آنچه را که در سرود مسیح گفته شده بود در مورد
 فرد مسیحی بکار می برد ۶:۲-۱۱. شناخت مسیح، بدست آوردن مسیح، خود را در مسیح یافتن به معنی وارد شدن در وقایع
 گذشته ای است که حضور آنها فعال است. رستخیز مسیح فعلیت داشته و کنونی است و فرد مسیحی حقیقتاً در آن شرکت دارد
 همچنان که در رنجها و مرگ او سهیم است (ر.ک ۲-قرن ۴:۱۰) و این امر بوسیله از خودگذشتگی و وارستگی (۳:۷-۸)
 بوسیله مبارزه رسالت (۱:۳۰) و احیاناً بوسیله شهادت بدست می آید (۲:۱۷).

f- این اظهارات نشانه تردید نیست زیرا پایه و مبنای امیدواری انسان عطیه واقعی خدا است، با این همه انتظار کشیدن موجب
 تضعیف اعتقاد و اطمینان می شود و انگیزه مبارزه خواهد بود.

g- پولس به خوبی آگاه است که مورد لطف و فیضی قرار گرفته است ولی می داند که دلیل بر این نیست از هر کوششی خودداری
 نماید. اگر در بند ۱۵ می گوید: ما که کامل هستیم شاید به مسخره است و در اینجا به همین گونه است (ر.ک ۱-قرن ۲:۶).

اگر هنوز به هدف نرسیده و فیلیپیان هم نرسیده اند؛ از آنان دعوت می کند به مانند خودش به پیش بروند.

h- آنچه را که پولس باید بگیرد، به آن دست یابد و به آن برسد در عبارات قبلی گفته شده و عبارت از مسیح و رستخیز او است.

خواری ما را تغییر داده همانند جسم شکوه^o روم: ۸: ۲۹
 خود خواهد کرد، بر طبق نیروی فعالی که ۱۱-۱۰: ۲
 قادر است همه چیز را مطیع خود سازد. افس: ۱: ۱۹
 ۱- قرن: ۱۵: ۲۷؛ عبر: ۲: ۸
 ۴^۱ پس ای برادران محبوب و مورد
 اشتیاق من، شادی و تاج سر من، ۱- تسال: ۲
 ۱۹-۲۰
 ای محبوبان در این راه در خداوند پایداری
 کنید.

توافق، شادی و صلح

۲ ایودیه را تشویق می‌کنم و سنتیخی^p را
 تشویق می‌کنم همین فکر را در خداوند ۲: ۲
 داشته باشند. ۳ و از تو، ای همکار^q واقعی،
 درخواست می‌کنم به آنان که در انجیل به
 همراه من مجاهده کرده‌اند مدد برسانی؛
 همچنین اکلیمنتس و همکاران دیگر من که ۲۵: ۲
 نام هایشان در کتاب زندگی است.^r

هستیم، چنین فکر کنیم؛ و اگر در موردی
 طور دیگر فکر می‌کنید، خدا در آن مورد
 شما را روشن خواهد کرد، ۱۶ به هر صورت تا
 به جایی که رسیده‌ایم، در همین [خط]ⁱ قدم
 برداریم.

۱۷ ای برادران [با هم] به من تأسی کنید^j
 و به کسانی نگاه کنید^k که بر طبق نمونه ما
 رفتار می‌کنند. ۱۸ زیرا بسیاری^k هستند که
 اکثراً به شما می‌گفتم، و اکنون گریان
 می‌گویم، که [همچون] دشمنان صلیب
 مسیح هستند. ۱۹ پایان ایشان تباهی، خدای
 [ایشان] شکم^l، و افتخار در شرمندگی
 ایشان است^m، بر طبق چیزهای زمینی
 می‌اندیشند. ۲۰ زیرا شهروندی ما در
 آسمانها است، و از آنجا نیز منجی، خداوند
 عیسی مسیحⁿ را انتظار داریم، ۲۱ که جسم

غلا: ۵: ۱۱
 ۱۷-۱۸: ۱۷-۱۸
 ۲۸: ۱
 روم: ۱۶: ۱۸

مت: ۱۹: ۶
 کول: ۳: ۲
 یو: ۳: ۱۲
 افس: ۲: ۶
 عبر: ۱۲: ۲۲

روم: ۸: ۱۹-۲۳

پولس به جلو می‌شتابد زیرا پاسخ به فراخوان او است (۳: ۱۴) و خودش گرفتار شده است یعنی در راه دمشق مسیح او را گرفته است.

i- این عبارت با اینکه دقیق و صریح است ابهام داشته و در بسیاری از نسخه‌های خطی به طرق مختلف آن را تکمیل کرده‌اند.
 j- فیلیپیان باید به طریقی که پولس در مسیح زندگی کرده و برای او مبارزه می‌کند به او تأسی کنند (ر. ک. ۹: ۴؛ ۱- قرن: ۴: ۱۶).
 q- ۱- تسال: ۱: ۶: j).

jj- ترجمه دیگر: دقت کنید، چشم بدوزید.

k- در اینجا هم پولس با ابهام سخن گفته بدون اینکه توضیح دهد «بسیاری» چه کسانی هستند ولی با سرزنشهایی که به ایشان کرده و اضطرابی که احساس می‌نماید، همان رقیبانی هستند که در بندهای ۲-۵ ذکر شده است.

l- احتمالاً منظور پولس موضوع رعایت دستورات غذایی و حلال و حرام یهودیان است (لاو ۱۱؛ روم ۱۴).

m- ممکن است منظور پولس «ختنه» باشد: بند ۳. بعضی از مفسران تصور می‌کنند بندهای ۱۸-۱۹ درباره کسانی است که زندگی بی بند و بار داشته و به عیاشی و هرزگی می‌پرداخته‌اند.

n- فرد مسیحی به جای اینکه خود را مسحور و گرفتار دنیا سازد، به خداوند تعلق دارد و میهن او ملکوت خدا است: ر. ک. ۱: ۲۷؛ e: ۱۴: ۳.

o- ترجمه تحت اللفظی: به همان شکلی که جسم او... جسم رستخیز کرده عیسی مسیح که شکوه خدا در آن می‌درخشد، شکلی است که جسم خود ما مطابق آن خواهد بود (بند ۱۰؛ کول ۳: ۱-۴؛ ۱- قرن: ۱۵: ۴۲-۴۹، ۵۳؛ جسم روحی یا جسم غیرمادی).

p- نام این دو نفر مسیحی، توافق و هم‌آهنگی را بیاد می‌آورد (ایودیه در زبان یونانی به معنی راه آسان و سنتیخی به معنی ملاقات است) و پولس به طنز، تناسب بین نام و رفتار این دو نفر را یادآوری می‌کند. ما از اشخاصی که در بندهای ۲-۳ نام برده شده‌اند چیزی نمی‌دانیم؛ گرچه بنا بر یک روایت کهن و در تعقیب نوشته‌های اوریجن، اکلیمنتس همان کسی است که بعدها به نام اکلیمنتس روم خواهد بود.

q- ممکن است کلمه یونانی سوزیگوس (یعنی همکار) نام خاص کسی است و در اینجا پولس ارزش لغوی نام او را تأکید و یادآوری کرده است.

r- کتاب زندگی تصویری معمول در نوشته‌های عهد عتیق و یهودیان است: ر. ک. مکا ۵: ۳؛ y.

حق شناسی برای هدیه‌های دریافتی

اما بسیار شادمان شدم در خداوند از اینکه بالاخره احساسات شما نسبت به من شکوفا گردید^{۱۰}؛ البته به فکر [من] بودید ولی موقعیت نداشتید.^{۱۱} این را نه به سبب نیازمندی خود می‌گویم، زیرا یاد گرفته‌ام در وضعیتی که هستم راضی باشم^{۱۲}؛ می‌دانم همچنین در تهیدستی باشم، می‌دانم همچنین در فراخی باشم، در هر چیز و همه چیز آموخته‌ام^{۱۳} سیر باشم و گرسنه باشم، در فراوانی باشم و در نیازمندی. ^{۱۳} بوسیله آنکه^{۱۴} مرا تقویت می‌کند، قادر به همه چیز هستم. ^{۱۴} با این همه خوب گردید در مضیقه^{۱۵} من سهیم شدید. و ای فیلیپیان، شما نیز می‌دانید که در آغاز انجیل^{۱۵}، هنگامی که از مقدونیه خارج شدم، هیچ کلیسایی به جز

همواره در خداوند شادی کنید؛ و باز هم خواهم گفت: شادی کنید. اعتدال شما را^۳ همه مردمان بشناسند. خداوند نزدیک است.^۴ هیچ نگران نباشید؛ ولی در همه مورد، بوسیله نیایش و خواهش با سپاسگزاری، تقاضاهای خود را به خدا عرض کنید.^۵ و صلح خدا که از هر فراستی برتر است دلها و ادراک شما را^۶ در مسیح [عیسی] حفظ خواهد کرد.
 و آنچه شرافتمندانه است، آنچه عدالت است، آنچه پاک است، آنچه دوست داشتنی است، آنچه قابل تحسین است، اگر فضیلتی^۷ هست و اگر ستایشی هست منظور شما باشد.^۸ آنچه را یاد گرفته‌اید و دریافت کرده‌اید و از من شنیده و دیده‌اید، به آنها عمل کنید و خدای صلح با شما خواهد بود.

۱- تیمو: ۶: ۵-۱۳
 ۲- قرن ۱: ۱۲-۱۰-۹ کول: ۱: ۱۱
 ۵: ۱

۲۰: ۳
 ۸: ۵
 ۷: ۴
 مکا: ۱۱: ۳
 ۲۰: ۲۲
 مت: ۲۵: ۳۴-۳۳
 یو: ۱۴: ۲۷
 کول: ۳: ۱۵
 روم: ۱۲: ۲
 ۱- تسا: ۴: ۱۱
 ۱۷: ۳
 ۱- تسا: ۴: ۱
 ۲- تسا: ۵: ۲۳
 روم: ۱۵: ۳۳
 ۲۰: ۱۶

S- بوسیله نشانه‌هایی که به آنان خواهید داد.
 t- ر. ک مت ۲: ۳. h

U- در بعضی از نسخه‌های خطی: دل‌های شما و جسم‌های شما.
 V- در نامه‌های پولس، اینجا تنها موردی است که این کلمه بکار رفته، کلمه مهمی که در بین علمای اخلاق یونان معمول و متداول بوده است. شش خصلتی را که قبلاً برشمرده است دلیل بر این است که مشرکان برای این فضایل قابل ستایش قدر و قیمت و اعتبار قابل هستند ولی بند ۹ نشان می‌دهد که ایمانداران برطبق سنت و روش خود با همین ارزشها زندگی می‌کنند (۲-تسا ۱۵: ۲؛ ۶: ۳)، همچنانکه خود پولس در مسیح زندگی می‌نماید (۱۷: ۳) و بدین گونه وارستگی که در ۷: ۳-۸ ذکر شده است کامل می‌گردد.

W- منظور کمک‌هایی است که افرودتس آورده، در موقعی که پولس کاملاً به آنها احتیاج داشته است (۲۵: ۲-۳۰؛ ۱۸: ۴). در سرتاسر این قسمت، پولس با لحنی مناسب و کاملاً دقیق (که در نامه به فیلمون هم وجود دارد) با توجه به مأموریت رسالت، هم استقلال و هم حق شناسی خود را بیان می‌کند.

X- کلمه یونانی که در اینجا آمده و معنی تحت‌اللفظی آن خودکفایی است در نزد علمای اخلاق یونان به مفهوم استقلال شخص عاقل در اوضاع و شرایط زندگی و زیر و بالای آن است. در صورتی که استقلال و خودکفایی پولس، کیفیت و منشأ دیگری دارد و آن را منحصرأ از طرف کسی می‌داند که او را تقویت می‌کند. بند ۱۳.

Y- ترجمه تحت‌اللفظی: آشنا به اسرار شده‌ام. این اصطلاح مختص به معتقدان به مذاهب سری و پنهانی است و در اینجا فقط به معنی: آموخته‌ام آنچه را همه نمی‌دانند است.

Z- پولس بدون اینکه نامی ذکر کند به مسیح رستاخیز کرده و عمل قدرت خدا در او می‌اندیشد (ر. ک ۱۰: ۳، ۲۱). در برخی نسخه‌ها، بجای «آنکه»، «مسیح» آمده است.

a- یعنی در طی مأموریت رسالت پولس در مقدونیه (اع ۱۶-۲۱)، یا در شهر فیلیپی، یا در شهرهای دیگری که بعداً از آنجا عبور کرده است. منظور از آغاز انجیل، لحظه‌ای است که به مسیحیت گرویده‌اند (ر. ک ۵: ۱).

شکوه^f مسیح عیسی کامل خواهد کرد.^{۲۰} و
بر خدا و پدر ما، شکوه به روزگاران و
روزگاران باد! آمین.

۱۱:۲:۱۱:۱
روم ۱۶:۲۷:
افس ۳:۲۱

سلام و درود پایانی

^{۲۱} به هر مقدس در مسیح عیسی سلام
کنید. برادرانی که با منند به شما سلام
می کنند.^{۲۲} تمام مقدسان و مخصوصاً
آنانکه جزو خانهٔ قیصر^g هستند به شما
سلام می کنند.
^{۲۳} فیض خداوند عیسی مسیح با روح شما
باد! gg

روم ۱:۷

شما به حساب بدهی و بستانکاری^b من
شریک نشد؛^{۱۶} زیرا حتی [قبلاً] در
تسالونیککی یک بار و دوبار برای
نیازمندیهای من فرستاده اید.^c

^{۱۷} نه اینکه من در پی هدیه باشم، بلکه
ثمره ای که در حساب شما فراوان شود.^d
^{۱۸} اما همه چیز دارم، بلکه فراوان دریافت
کرده ام و در فراخی هستم چون که از
اپفروتس، از نزد شما [دریافت کرده ام]
عطر خوش بو را که قربانی مقبول خدا و
خوشایند [او] است.^e ^{۱۹} و خدای من، همه
نیازمندیهای شما را برطبق غنای خود، در

روم ۱۵:۲۷:
۱۱-۹:۹:۱۱

افس ۵:۲

پید ۸:۲۱:
خروج ۲۹:۱۸:
روم ۱۲:۱-۲

روم ۲:۴:
۲۳:۹:۱۱:۳۳:
افس ۳:۸:

- b- پولس اصطلاحی بکار می برد که معمولاً در معامله های تجارتنی بکار برده می شود تا در مورد مبادله نعمت های روحانی و نعمت ها مادی که بین او و مسیحیان فیلیپی انجام می شود یادآوری و تأکید نماید (۱: ۵: ۱g: ۱-۱ قرن ۹: ۱۱). این هدیه ها تنها چیزی است که پولس پذیرفته است. ر.ک مقدمه.
- c- پولس پس از عزیمت از تسالونیککی احتمالاً باز هم کمکی از آنان در قرن تنس دریافت خواهد کرد (۲-۱ قرن ۸: ۱۱-۹).
- d- هدیه هایی که مسیحیان داده اند، ثروت روحانی ایشان می شود، زیرا خدا در این مبادله ها بکار است (۴: ۱۹).
- e- پولس در مورد این هدیه های برادرانه لحن نیایشی عهد عتیق را بکار برده که در نوشته های عهد جدید معنی و مفهوم روحی و معنوی گرفته است (ر.ک ۲: ۱۷-۱۸، ۲۵، ۳۰).
- f- ترجمه دیگر: باشکوه و جلال. بعضی از مفسران شکوه آسمانی درک کرده اند.
- g- این کلمه ممکن است چنین تصویری القاء نماید که پولس نامه را در روم نوشته است (ر.ک مقدمه)، ولی این اصطلاح شامل کلیه کارمندان امپراتور می شود (اعم از نظامیان، کارمندان دولتی، بردگان و بردگانی که آزاد شده اند) و در هر شهری که حکمران رومی سکونت داشته این افراد در خدمت او بوده اند.
- gg- در برخی نسخه ها، «آمین» آمده است.